

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 54. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139965944576/facsimile.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Han vil raade eene baade
Over sine, og at hine
Briste, som ej bøjes vil.

3.

Gud sit Riges Herlighed udbreder,
Alt saa vit der findes Dag og Soel.
Hedninger ophøjer og tilbeder
Den, som sidder nu paa Ærens-Stoel.
Verdens kloge Fyrster sløge
Sig i Hob med Zions Stange-Chor,
For at bære ham al Ære,
Som kan holde Jordens Skjolde,
HErren eene ævig stor.

Nr. 302. - XIX.

26

1.

Jeg seer dig, søde Lam, at staae
Paa Zions Bierge-Top.
Men ak! den Vej du maatte gaee,
Saa tung, saa trang derop.

2, 7-9: Både vil han raade ene over sine egne, og tillige (vil han), at modstanderne skal briste o. s. v. -- 2, 9: *briste* knækkes, brydes. -- 3, 5-6: De kloge blandt verdens fyrster sluttede sig til menigheden i dens lovsang, eller: Verdens fyrster var så kloge at gøre dette. -- 3, 7: bære; bringe. -- 3, 8: *sam* hører til *ham* i 1. 7. Udtrykket *holde Jordens Skjolde* lyder mærkeligt. På det tilgrundliggende sted Sl. 47, 10 står der: »Fyrsterne blandt folkene ere samlede til Abrahams Guds folk, og derefter: »thi skjoldene på jorden bære Gud til». Her blev »skjoldene» opfattet som en billedlig benævnelse for fyrsterne (således i. eks. Den svenske bibel, 1647), og hertil havde man en parallel i Hos. 4, 18, hvor der tales om folkets »skjolde» i betydning af dets beskyermere el. høvdinger. Ud herfra må man sikkert forstå Brorson, og når han siger, at Herren han holdt skjoldene, må meningen være, at Herren har fyrsterne i sin magt.
Nr. 302 — XIX. Original. Det er ikke nogen himmelfartssalme; men den er beskæftet med de forudgængende himmelfartssalmer, idet den skildrer resultatet: Jesus opløst til himlen (v. 1, 1-2), omgivet af de frelstes jubel (v. 3-4). Samtidig rummer den en tilbageskuen over den lidelsens vej, Jesus har måttet gå for efter fuldræbt værk at nå ophøjelsen (v. 1, 3 - v. 2), og den klinger ud i en lovprisning af Faderen og Sønnen for dette offer (v. 5). Ved sit dobbelte indhold føles salmen som en sammenfatning af, hvad der var sunget om i den foregående del af Svane-Sang. Her havde jo nemlig alt, hvad der lå forud for påskens og himmelfartens sejrs-salmer (nr. 284-294), haft kælsesvejen til genstand. Det gjaldt allerede adventsangene (nr. 284-286), ja selv de to juledigte, hvor menneske-

O! Byrde, som paa dig var kast,
Al Verdens Skam og Last.
Saa sank du i vor Jammer ned,
Saa dybt, som ingen veed.

2.

Uskyldig Lam! saa ynkelig
Du vilde ofres hen.
Din Kierlighed har bunden dig,
At faae os løst igien.
Du leed og sleed vor Fængsels Baand
Med naglet Fod og Haand.
Du gik som Løve af din Grav.
Vor Død du plyndred' af.

3.

Hvor vrimler nu omkring din Stool
En Flok saa hvild, som Sne.
Hvert Øje glimrer, som en Soel,
At det Guds Lam maae see.
Det Ord om Lammets Slaverie,
For os, for os at frie,

27 Gjør, mit blant alle Englers Sang,
Endnu den stærkest' Klang.

blivelsen var set som en fødsel til døden (nr. 287, 2, 5-8; 288, 1, 6). Hvis man da tør regne med, at salmen her er digtet med dette sammenfattende formål, bekræfter det den antagelse (Hans Brix), at vi med den har slutningen på en særlig salme-gruppe, gående fra Svane-Sangs begyndelse, og at denne gruppe er opstillet af digteren selv, ikke af udgiveren. Se s. 18. — Salmen er digtet over Joh. Ab. 14, 1-8, hvor Brorson opfatter Sions bjerg i v. 1 som ensbetydende med himlen i v. 2. — 1, 5-8: Joh. 1, 29; at Verdens Skam og Last hører til Byrds som apposition; kast' kastet. — 1, 7: saa' således. — V. 2-3: Læg mærke til modsætningerne: bunden — løst: sieed vor Fængsels Baand — med naglet Fod og Haand: Lammets Slaverie — for os at frie. — 2, 3: bunden dig! til korsel, hvor du blev naglet fast. — 2, 4: løst igien) vel = genløst. — 2, 5: stued] sønderrev. — 2, 7: som Løve] Joh. Ab. 5, 5. — 2, 8: vor Død är plyndred' af] du :trarevede vor død dens bytte; plyndre af] udplyndre. — 3, 1: Stool] trone. — 3, 2: en Flok saa hvild, som Sne] de frelstæ mennesker. Joh. Ab. 7, 9: en stor skare, . . . klædte med hvide klæder, jfr. nr. 352. — 3, 3: jfr. Dan. 12, 3; Mt. 13, 43. — 3, 4: at] fordi. — 3, 7-8: gjør . . . Klang] giver klang.

4.

Tolv gang tolv tusind' har i Favn
Enhver sin Harpe spendt.
I Panden Lammets Faders Navn
Gjør al den Slægt bekiendt.
Det gaacr, som sterke Vandes Lyd,
Naar de slaac an i Fryd:
Guds Lam, som vandt os Paradiis,
Dig, dig Lof, Tak og Priis.

5.

Tak Abba! at du var saa god
Mod Adams faldne Kiøn;
Og os til Frelse slagte lod
Din den eenbaarne Søn.
Dig prise nu hvert Aande-Dræg,
Hvert Hierte-Pik og Slæg.
Ja Lam! for al den Deel, du leed,
Tak, tak i Ævighed!

Nr. 303. - XX.

1.

O hvilket Himmel Vand
Og Naade-Væld er Daaben!
Hvori jeg skue kand
Livagtig Himlen aaben.
Der fant jeg først mit Navn, 28
Der tog mig Gud i Favn:
Med Christi Blod bestænkte,

4, 1: 144.000, det symboliske tal på de frelst; Israelsstammernes tolvtaal ligger til grund, jfr. Joh. Ab. 7, 4. — 4, 2: *spendt* trykket. — 4, 3: jfr. Joh. Ab. 7, 3 flg.; 22, 4. — 4, 4: *gjør . . . bekiendt* kendetegner. — 4, 5: *gaacr* lyder. — 4, 6: *slaac an* begynder harpespillet, jfr. nr. 71, 8, 5; 263, 1, 3, 7. — 5, 1: Abba] fader, Rom. 8, 15; Gal. 4, 6. — 5, 2: *Kiøn*] slægt. — 5, 7: *at den Deel*] alt det.
Nr. 303 — XX. Original. — 1, 1-2: vel genklang af Luthers lille katekismus: »Dåb, det er et nåderigt liveis vande (hos Pentoppidan: »Naadens og Livsens Vand«.). — 1, 3-4: jfr. Mt. 3, 16: *livagtig*] tydelig. — 1, 6: Mk. 10, 16. — 1, 7: Hebr. 10, 22; 12, 24.